

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 1.

Januar.

1913.

Solnedgangstabel for Ostnorge.

I Maanederne Januar, Februar og Marts gaar Solen om Fredag Aften ned som følger:

Januar:		Februar:		Marts:	
Den 3. Kl.	3.22	Den 7. Kl.	4.43	Den 7. Kl.	5.56
" 10. "	3.34	" 14. "	5.02	" 14. "	6.14
" 17. "	3.50	" 21. "	5.20	" 21. "	6.30
" 24. "	4.07	" 28. "	5.39	" 28. "	6.48
" 31. "	4.25				

Danmark.

Vi er nu allerede traadt over Dørtærskelen til det nye Aar, og ved Aarets Morgen vilde jeg gjerne ønske vore kjære Brødre og Søstre over Landet et „gladeligt Nytaar“. Vi siger Søskende Tak for behageligt og hyggeligt Samarbejde gennem det henrundne Aar. Tak for al den Venlighed, Kjærlighed og Overbærenhed, I har udvist mod mig. Maa dette Aar, vi nu er indtraadt i, blive det bedste, vi endnu har oplevet! Hvor gjerne vilde vi ikke, om vi kunde, løfte Fremtidens Slør for at se, hvad det nye Aar vil bringe; men den samme kjærlige Hyrdehaand, som har ledet os gennem det svundne Aar, ønsker ogsaa gennem dette Aar at hjælpe os fremad mod det store og herlige Maaal. Lad os ikke frygte for, hvad vi gennem dette Aar skal møde af Vanskeligheder, Sorger og Skuffelser. Herrens Ord til os er: „Frygt ikke, thi jeg er med dig! Se dig ikke ængstelig om, thi jeg

er din Gud! Jeg styrker dig og hjælper dig og holder dig oppe ved min Retserds højre.“ „Thi jeg er Herren, din Gud, som holder dig fast ved din højre Haand, som siger til dig: Frygt ikke! Jeg hjælper dig. Frygt ikke, du Dem Jakob, du Israels lille Flok! Jeg hjælper dig, siger Herren, og din Gjensløser er Israels Hellige.“ Ef. 41, 10. 13. 14. Lad os klynge os til disse Løfter! Naar Herren faar Lov til at lede os, vil det blive et Aar rigt paa Glæde og Betsignelse. Lad os tilegne os og tro alt, hvad han har sagt til os, og vi vil have den herlige Erfaring, som omtales i Rom. 15, 13: „Men Haabets Gud skal eders med al Glæde og Fred, idet I tror, at I kan vorde rige i Haabet ved den Helligaands Kraft.“ Maa dette blive vor Erfaring!

Naar vi ser tilbage paa det mærkelige Aar, som nu er afsluttet, er der mange Ting, som er fket, som har vist os klart og tydeligt, hvor vi befunder os. Det mærkelige orientalske Spørgsmaal har atter været fremme, og det har til Tidder set ud, som om det snart kunde naa en Løsning. Alle Nationers Blikke har været rettede mod dette urolige Hjørne. Hvor sørgelig er ikke den Tanke, at der endnu er saa faa, der ved, hvilken Betydning det vil have, naar det Tidspunkt kommer, da Tyrkiet maa forlade Europa. Maa vi forstaa at bedømme Tiberens Tegne! Maa vi søge at oprette det forsømte! Lad os bede Gud holde de fire Vinde tilbage, saa at det

sidste Raadens Budskab kan gaa gennem Landene uhindret og berede et Folk, om hvem det kan siges: „Her er de helliges Taalmodighed, de som holder Guds Bud og Jesu Tro.“ *Mat. 14, 12.* Lad os være tro Tjenere over det, Herren i Raade har betroet os. Lad os virke, medens det er Dag. „Hvorledes kan du holde dig rolig, da Herren har givet dig Befaling?“ *Jer. 47, 40.* Maatte vi Dag for Dag mere end sejre ved ham, som har elsket os!

Eders Broder og Medarbejder

C. C. Jensen.

Bidnesbyrd om vor Litteratur.

Det kan maaste interessere vore Sostende at høre nogle Udtalelser, som jeg har faaet fra saadanne, som i kortere eller længere Tid har modtaget „Evangeliets Sendebud“.

Fru Anna Larsen i H—, F— skriver:

„De bedes modtage vor hjerteligste Tak for „Evangeliets Sendebud“, hvilket vi finder er et nyttigt, samt oplysende og belærende Tidsskrift. Vi ønsker for Fremtiden at være Holder af nævnte Blad.“

Zens Kristensen, U— R—, skriver:

„Jeg er en af de heldige, som De er saa god at sende „Evangeliets Sendebud“ til. Jeg takker hjertelig derfor. — Jeg tror, jeg kan sige med Sandhed, at det er det bedste Sandhedsblad efter Guds Ord, som jeg har læst. . . . Jeg vil ønske og bede, at „Evangeliets Sendebud“ kunde komme til at virke meget til at faa mange af vort Lands Folk vækket op af Syndesøvnen og tro paa Frelseren, inden det blev forfildig. . . . Jeg skal gjøre, hvad jeg kan, for at faa det udbredt.“

Martin Hansen i G— skriver:

„Jeg siger Dem mange Tak for „Evangeliets Sendebud“. Det indeholder en god og sund Læsning. — Jeg har selv bestilt det for næste Kvartal.“

Mads Andersen, M—, T—, skriver:

„Jeg vil herved bringe Dem en Tak for „Evangeliets Sendebud“. Jeg ønsker gjerne at modtage det fremdeles, og bedes De tage Kontingenten derfor ved Postopkrævning.“

N. P. Andersen, N—, B—, skriver:

„De skal ikke mere sende mig „Evangeliets

Sendebud“, da jeg nu selv har bestilt det hos Posten. . . . Jeg vil anbefale (om jeg maa), at det i mit Sted maa sendes til M. F. Olgod, — med Ønsket om, at det ogsaa for ham maa blive til en Velsignelse.“

H. P. Sørensens Enke, N— pr. R—, skriver:

„Jeg føler det som en kjær Pligt at bringe Redaktøren og Udgiverne af „Evangeliets Sendebud“ min hjertelige Tak. Bladet har været mig en kjær Gæst, hver Gang det er kommet. Det har trøstet og opmuntret mig mange Gange. — De dejlige Stykker Poesier og Vers med deres dybe Indhold, de mange lærerige Stykker, og da særlig de af E. G. White, har jeg haft Velsignelse og Gavn af at læse. Bladet er nu kommet til mig i to Aar. Jeg betragter det som en Lykke, at det kom i mit hjem. Det har meget forandret mit Syn paa, hvad der er Kristendom og en ret Gudsdyrkelse. Jeg kan ikke andet end virke for, at ogsaa andre kunde blive bekendt dermed.“

Kjøbmand N. Sørensen i H— skriver:

„Jeg har for en Tid læst „Evangeliets Sendebud“. Jeg er glad for at have gjort Bekjendtskab med dette Blad. Jeg har ogsaa læst en hel Del af de Bøger, der har været anbefalet deri, og vil gjerne anbefale enhver det samme. Bogen „Den store Antikrist“ er et godt Indslag imod Papstkirken. Bogen „Mormonismen“ burde enhver, som er Modstander af Djævelskab, læse og sprede.“

Br. Chr. Jensen, Kirkebak, skriver:

„Vor Litteratur betragter jeg som det Midde, jeg næst Gud kan talke for, at jeg fik Oplysning og Kundskab om den nærværende Sandhed. „Lys og Sandhed“ og „Den store Strid“ bidrog særlig til, at baade jeg, min Hustru og 7 af vor Familie blev overbevist om, hvad der er Sandhed, og valgte at følge Guds Bud i Stedet for Menneskebud. „Evangeliets Sendebud“ synes jeg er det bedste, vi kan give vore Medmennesker, — der er noget nyt, som bidrager til, at Tanken og Interessen vækkes. — Blot skulde jeg ønske, at det udkom i hver Uge, det kunde da blive en kjær Gæst i Hjemmene Sabats Aften.“

Disse og mange lignende Udtalelser, som vi kan faa af saadanne, som læser vort Blad, vore

Bøger og Traktater, burde anspore alle til med større Iver og Nidhærhed at virke for, at de taufe Budbærere bliver bragt omkring i Hjemmene for der at udrette deres Mission. Paa den store Dag vil mange takke baade Gud og os for, at de derigjennem fik Lys og Vejledning, der vægtigt hidrog til, at de fik deres Sjæle frelst.

Lad os derfor nu, medens der er Tid og vi har saa gyldne Anledninger, virke og gjøre vor Fald for at bringe vor Litteratur til Folk.

P. Hansen.

Vore Søstende paa Island interesserer sig ogsaa for, hvad vore Arbejdere skriver i „Missionsefterretninger“. De kan jo ikke alle læse vort Sprog; men vi ved, at de alligevel vil faa at vide, hvad der staar i Bladet. Br. Nils Andersson skriver til os, at man oversætter for dem, da de gjerne ønske at høre. Vi er overbevist om, at saavel Br. Andersson som andre deroppe beredvilligt glæder vore Søstende ved saaledes at læse af Bladet for dem paa Islandst. Br. Andersson meddeler, at nogle af vore Søstende i Reykjavik har været syge, og da glæder de sig naturligvis endnu mere over vore derbærende Arbejdes Besøg, og ved lidt Oplæsning af „Missionsefterretninger“ ved vi, at deres Glæde bliver endnu større. Lad os erindre vore Søstende og Arbejdere paa Island.

Bibelen. Den bekendte tyske Præst Ludvig Harms har udtalt: „Jeg betragter Bibelen som en stor Bygning, bestaaende af 2 Etager. Riber man den undre Etage bort, da falder det hele sammen, og hvis man river Oberetagen af, da bliver det gjenstaaende en Ruin.“

Paa Grund af Sygdom kan en stærk og paalidelig Karl (Sabbatsholder) straks eller senere faa Plads hos Gaardejer J. Jensen, Nordermarks-gaarden, pr. Aarup St., Thy.

En ung Mand, 19 Aar, kjendt med Sygeplejen, ønske Plads som saadan paa en Lysbadeanstalt i Danmark, Norge eller Sverige. Man bedes skrive til Olaf Jensen, Frydenirandsvej Nr. 3, 1. Sal, Frederikshavn, Danmark.

Fra Island.

Naar jeg tænker paa de kjære Troesføstende og Missionsarbejdere i Skandinavien, opstaar der hos mig et Ønske om at sende dem min hjerteligste Hilsen og Tak, og da ikke mindst til de ledende Brødre, som altid har staaet os saa samvittighedsfuldt bi med Midler. Jeg er alt for ringe til al den Godhed og Barmhjertighed, som mig er vederfaaren, men allermeest til ham, som er alle gode Gavers Giver.

Det var ogsaa en Velsignet Gave for Island og for os alle heroppe, da Br. Olaf J. Olsen og hans Hustru kom hertil. Herren har gjort store Ting for dem, og Herrens Befaling om altid at være glade er for dem bleven et Livsprincip. De har vundet Islændernes Tillid her i Reykjavik, og Br. Olsens Moder er meget godt besøgt af opmærksomme Tilhørere. Br. Olsen er derhos flittig til at besøge Folket i deres Hjem, hvad der jo ogsaa er en vigtig Sag. En anden her Broder fra Norge, Br. Gulbrandsen og Hustru, opholder sig ogsaa her til stor Glæde for Søstende. Br. Gulbrandsen kommer snart godt ind i Sproget og leder allerede nu en Del Moder.

Hvad mig angaar, færdes jeg omkring her i Byen og tager Bestilling paa Bogen „Kristus vor Frelser“ paa Islandst samt aflægger en Del andre Besøg og indbyder til Møder. Bogsalget gaar godt. Det er den mest letsælkelige Bog, vi endnu har haft paa Islandst. De smukke Billeder gjør, at den sælger sig selv. Fattigdom hindrer dog en Del i at kunne kjøbe den. — Vi har nu faaet os en stor, stærk og god Kibehest, som vil blive os til Hjælp paa vore Rejser næste Sommer.

Vore Søstende her er ved godt Mod, og mange Velsignelser har de at udtale over de ledende Brødre, som har besøgt os og udvist Kjærlighed og Omhu for dem og for os alle. Vi anmoder om eders Forbønner, at vi maa blive dygtiggjorte til al god Gjerning.

Reykjavik i December 1912.

Nils Andersson.

Den Litteratur, vort Folk for nærværende udgiver, bestaar af ca. 350 indbundne Bøger, 300 Brochurer, 1100 Traktater, samt hertil 125 Tidskrifter i 29 Sprog. Hvis Bogsalget for Aaret 1911 var bleven fordelt ligelig over hele Linjen, vilde hver af de 108,975 Medlemmer, som Samsundet tællede ved Aarsfestet i Fjor, have solgt for Kr. 55.24.

Torsdag den 7de November faldt det i vor Løb at følge Søster Anna Larsen til hendes sidste Hvilested. Hun forenede sig med os under Br. Clausens Virksomhed i Kristiansund for ca. 16 Aar siden. Hun folgte Bøger en Tid. For nogle Aar siden rejste hendes Mand til Amerika, og siden den Tid har hun med sine to Børn til Dels gennemgaaet haarde Prøvelser. Hun var dog af dem, der bærer sine Sorger i Stilheden uden at klage. Hun havde i flere Aar ventet med Bængsel paa, at Adventbudskabet skulde blive forkyndt her, men hun blev alvorlig syg, nys før vi begyndte, og hun fik ikke Anledning til at komme til noget Møde, hvilket var meget haardt for hende. Den 3dje November hensov hun stille i Troen paa sin Frelser, kun 35 Aar gammel. Seks af vore Bog-agenter bar hende til Graven, og mange af hendes Slægt og Venner lyttede til Trostens Ord fra Sal. 62, 6—9.

D. J. Olsen og Medarbejdere.

Oliva Jensen, Datter af Broder og Søster Jensen fra Sandnæs, døde ²⁸/₂ 1912. Afsøde var 10 Aar og 3 Maaneder gammel. Under sin Sygdom var hun, trods store Smertor, altid taalmodig og talte ofte Trostens Ord til sin kjære Moder, (naar denne fældte sine medlidende Taarer over hende. Hendes Forældre føler nu dybt Savnet af sin lille hensevnde; men ogsaa i Sandnæs Sabbatsskole er hun savnet, da hun var en trofast og opmærksom Elev.

Begravelsen foregik paa Højlunds Kirkegaard ³/₃ 1912; mange af Slægt og Naboer samt Søstende i Menigheden var fremmødt i Hjemmet for at ledsage lille Oliva til hendes sidste Hvilested. Undertegnede, der forrettede ved Begravelsen, talte til de tilstedeværende i Hjemmet over Job 14, 10 og ved Graven over Joh. 5, 28. 29. Maa vi bære disse kjære sørgende Forældre paa Bonnens Arme, at de maa faa Naade til ogsaa at opdrage sine gjenlevende Børn, saa de kan gaa frem til Livets Opstandelse.

D. R. Jordahl.

Norge.

Lidt om de østnorske Ungdomsforeninger.

Naar vi tager i Betragtning, hvad vore Søstende i andre Lande, og da især i Amerika, gjør for Ungdommen, saa staar vi jo langt tilbage og har saaledes meget at lære af dem der Vest.

Vort Folk har der Forstaaelsen af, at det er fra Ungdommen, de nye Kræfter maa komme, som skal føre Bærket videre frem. Meget gjøres for Ungdommens Uddannelse og for at fæste dem til Sandheden. Særlig gjør Forlagshusene meget for Skoleeleverne, idet disse faar store Indrømmelser end andre i Kolportagen, saa de kan fortsætte deres Stolegang. Ved Lejrmoderne holdes særskilte Bættelsesmøder for Ungdommen, og mange vindes for Guds Rige.

I flere af vore Menigheder i Den østnorske Konferens har vi nu Ungdomsforeninger, og disse er alle i aktiv Virksomhed. I Kristiania Ungdomsforening har Bestyrelsen organiseret tre Grupper, der hver har sit særskilte Arbejde. En Gruppe arbejder for Udbredelsen af Litteratur, og den har allerede gjort en rigtig god Begyndelse. Den anden Gruppe vil tage sig af Sygebesøg, og dens Medlemmer vil sikkert sprede meget Solskin paa deres Færd. Den tredje og ikke mindst vigtige vil vie deres Kræfter til „Missionskorrespondance“. Maa Gud give dem Biskdom til at fæste Sandhedens Ord paa Papiret! Paa denne Maade kan alle Medlemmerne være med til at bære en Del af Arbejdets Byrder. Drammen, Horten og Frogn Foreninger er alle levende og aktive. Og alle Steder søges de Siden af Programudførelsen indenfor Foreningen at lægge Vægt paa det praktiske Missionsarbejde.

Uden Tvivl vil den Dag komme, da de Erfaringer, man har høstet i Ungdomsforeningerne, vil komme til Nytte i Arbejdet for Sjæles Frelse. Hvem ved, hvor lang Tiden er, til de Ord, Søster White skriver i Education, Side 270, vil gaa i Opfyldelse: „Baade unge og gamle vil blive kaldte fra Marken, fra Vingarden og fra Bætteligheden og af Mesteren udsendt for at prædike hans Budskab. Mange af disse har haft Liden Anledning til at blive uddannede, men Kristus ser i dem Egenstaber, som vil gjøre dem dygtige til at udfylde hans Hensigter. Om de lægger hele deres Sjæl i Arbejdet og fortsætter

at være Lærlinge, vil han udruste dem til sine Arbejdere." Og paa Side 271: „Med en saadan Hær af Arbejdere som vor Ungdom, ret indøvet, vilde kunne udgjøre, hvor snart kunde ikke Budstabet og den forskæstede og opstandne Frelser, der snart kommer igjen, blive bragt til hele Verden.“

Den Dag er maaske ikke fjern, da dette vil gaa i Opsyldelse i større Maalestot end hidtil. Til eder, ældre Søsøende, vil jeg henstille at hjælpe Ungdomsagen ved at give den en stor Plads i eders Hjerter, saa I beder baade for og med de unge og støtter dem paa alle Maader til det gode.

En hjertelig Hilsen til Ungdomsforeningerne
A. Wash.

Ungdomsarbejdet i Den vestnorske Konferens.

Saa vidt mig bekendt omfattes Ungdomsarbejdet med større Interesse nu end før blandt yngre og ældre i vore Menigheder. Vi har mange Beviser derpaa; men jeg ser, at langt mere kan og maa gøres.

Regelmæssige Ungdomsmøder har været afholdt med vekslende Program: Oplæsning, Deklamation, Sang, Bibellæsning, Foredrag, Gjensfortælling, Stil osv. Gjennemgaaende har alle villig deltaget, og jeg tror, at ingen har taget Skade ved at bruge sit Talent til Guds Navns Ære. Det er de forenede Bestræbelser, der bringer Guds Velsignelse over voert Arbejde. Børnene har ogsaa deltaget; ligesaa har vore ældre Brødre og Søstre vist Arbejdet og Møderne Interesse og Deltagelse.

Flere af Foreningerne har sat som Maal at yde sin Skærv til Budstabets Forhændelse blandt Lapperne, naar dertil Tiden er kommen. En liden Sum er allerede tilvejebragt ved Gaber og Bladsalg fra store og smaa, og jeg tror, at Ungdomsforeningerne vil have Glæde af deres Arbejde i denne Retning. Vore unge Brødre og Søstre Verden over har i en ikke uvæsentlig Grad opmuntret og tilskyndet vore Missionærer i Hedsningelandene ved at yde en speciel Støtte i en eller anden Form. Eksempelvis kan nævnes:

Vore unge i Den australske Union underholder elleve Arbejdere i Missionsmarkerne; vore unge

i Central-Unionen, Amerika, samler 1000 Dollars for Lægmissionen i Korea; vore unge i Øst Pennsylvanien underholder en indfødt Missionsarbejder paa Filippinerne; vore unge i Iowa samler 150 Dollars til Birksheden i Portugal; vore unge i Vest Washington samler Penge til et Orgel til Brug i Birksheden paa Filippinerne; vore unge i Northern Union samler 1000 Dollars til vor Birkshed i Vestafrika.

Dette er bare enkelte Træk, der viser, hvad de unge forsøger at gøre. De trængende Missionsmarker behøver de unges Hjælp. Ved sine smaa Bidrag kan Ungdommen og Børnene være med at fremstynde Budstabets Afslutning i denne Slægt.

Jeg vil derfor specielt opmuntre Foreningernes Formænd og Styrelser til at gøre alt muligt for at fremme denne gode Sag. Enhver Sag behøver sin Talsmand. Søg at gøre Møderne saa interessant og lærerige som mulig. Tag fat paa Arbejdet med Alvor og Interesse, og ingen skal miste sin Løn.

Lad os gøre nye Fremskridt i det Aar, som kommer. Der er flere Ting, jeg saaledes vil paa-pege, som vi i Særdeleshed bør arbejde henimod:

1. Der kan uden Tvivl gøres mere baade fra Styrelsens og de optrædendes Side for at gøre Møderne saa alsidige og lærerige som mulig.
2. Man kan indbyde til Møderne saadanne, som man tror vil have Nytte af at overvære dem.
3. Der kan gøres mere for, at Læsekurset et faar en større Deltagelse.
4. Der kan lægges mere Vægt paa Bladsalg og andet Missionsarbejde.
5. Man søger stadig at forøge „Lappefondet“. Gud vil lægge sin Velsignelse til disse forenede Bestræbelser.

Endsfiønt Planen om Læsekurset er ny, saa har flere taget Del sidste Kvartal. Enhver, som deltager, vil høste Udbytte deraf. Vi venter, at flere vil slutte sig til i det kommende Aar, hvor vi begynder med en ny Serie, der vil se saaledes ud:

1. Bibelen: De to Breve til Timotheus.
2. „Den store Læge“, Side 416—524.
3. George Müllers Levnetsbeskrivelse.

Ved Læsningen af disse Bøger tror jeg, at enhver, der læser, ikke flygtigt, men med Optrætanke, vil høste et stort Udbytte. Det bestemte,

planmæssige danner og udvikler Karakteren. I Begyndelsen gaar det tungt og trægt, men efter en Tid vil man finde, at deri ligger ens Styrke. George Müllers Levnetsbeskrivelse har jeg læst med Interesse. Han var den store Borneven og Stifter af Børnehjemmet i Bristol. Alle har godt af at læse den. Bogen er paa 125 Sider og koster 75 Ore. Man bestiller den hos Ungdomsforeningens Sekretær. Da enhver læser hjemme, kan de unge, som er afskaaret fra at overvære Møderne, ogsaa deltage. Broderlig Hilsen til alle unge.

L. J. Stene.

Vidt fra Nordland.

Her er mørkt i Nordland. Solen er, naar dette læses, gaaet ned under Horisonten. Og Mørket synes endnu mørkere, fordi Silbessifet har slaaet fejl i Nar. I aandelig Forstand er ogsaa Mørket tykt. Vi kan i Sandhed sige med Esajas: „Mørket skjuler Jorden.“ Vi føler, at vi trænger til en særskilt aandelig Kraft til under disse Omstændigheder at forkynde det sidste Raadefald. Vi ser fremad til Bønneugen. Vi glæder os over at kunne mødes med Guds ventende Folk for Naadens Trone.

Aandelige Kvakksalvere er der nok af ogsaa heroppe. De kalder sig „Evangelister“. Ingen har sendt dem. Al Organisation og Orden er kastet over Bord. De har følt „Kaldet“, og saa af Sted! Saa prædiktes og gestikuleres der en Tid. Saa er der „Vækkelse“. Folket er i en aandelig Rus — stakkels Menneker! Saadanne „Vækkelser“ synes at opstaa over hele Verden. Vi hører og læser om store Vækkelser her og der. En Mand siges at have ombendt 300,000 paa et Nar; en anden ombender 5000 om Ugen; en tredje ombender 2—7 Tusinde i hver By, hvor han holder Møder. Der er heller ikke Mangel paa „aandelige Gaver“ — „Ildens Daab“, „Talen med Tonger“, „Selsbredelse ved Tro“, „fuldendt Synskedsfrihed“ og meget mere fremholdes som haandgribelige Beviser for, at Gud er med. Lad os under disse Tider ihukomme, hvad Profetiens Aand siger os i „Den store Strid“, Side 404, 405.

Man maa med blandede Følelser se paa den Raade, hvorpaa de forskellige religiøse Samsund

arbejder for at samle Folk til deres paa sand aandelig Kraft fattige Møder.

Her averteres alle Slags Fester — „Social-Aften“, „National-Aften“, „Folkets Aften“ osv. Paa disse „Aftener“ serveres Kaffe, og saa skal man tage „Nummer“. Det hedder, at en Kage „udloddes“. „Tombola“, „Tistedam“, „Aarsalg“ — alt dette og meget mere anvendes til at samle Penge til „en god Sag“. Folket sulter ihjel — aandelig talt.

Vi er saa Arbejdere heroppe i det høje Nord. For Tiden er her kun to Kolportører. Disse to arbejder nu i og omkring Bodo. Nordland er vidt udstrakt. Vi har Plads til mange flere. Til Sommeren venter vi en hel „Stab“ af dem her Nord. Kolportørerne her arbejder under andre Forhold end Syd paa. Nær sagt alt er dyrere her. Rejsen er ogsaa dyrere. Dette kommer af, at her er saa saa Pladser, hvor Skibe kan lægge til. Dampskibene maa derfor kaste Anker og afvente „Ekspeditionsbaaden“ fra Land. At komme i Land fra Dampskibet koster som Regel 10 Ore; men har man noget med, saa kan det blive betydelig mere. At komme fra Land til Dampskibet koster ogsaa Penge. Dette og andre Omstændigheder har gjort, at mange af vore Kolportører blot har besøgt de mest beboede Steder. Men saa ligger en stor Del af Nordland igjen, ogsaa den Del af Nordland, som vi kalder „Derne i Havet“.

Her i Nordland har vi ca. 150 Sostende. Mange af disse er meget nidkjære Sjæle, der elsker Guds Sag. Jeg bliver opmuntret ved at faa deres Breve. Men nogle er sløve. De trænger til en Vækkelse. Lad os vaagne op til at granske Guds Ord og Vidnesbyrdene. Vi trænger til at se rigtig alvorligt paa Sabbatsspørgsmaalet. Naar begynder Sabbaten? Skriften siger: „Sta denne Aften til anden skal I hvile paa eders Sabbat.“ 3 Mos. 23, 32. Men hvornaar er det Aften? Skriften svarer: „Men da det var bleven Aften, da Solen var gaaet ned.“ Mark. 1, 32. Men vi har ingen Sol her i Nordland nu, hvad skal vi da rette os efter? Jo, da er det Lyset, vi maa rette os efter — Lyset af den Sol, der er oppe Syd paa. I de første tre Dage af Stabelsesugen var der heller ingen Sol. Solen blev skabt den fjerde Dag. Det var da Lyset, som bestemte Dagen, ikke Klokken! Lad os derfor, naar

Lys et svinder, tage vore Bibler og under Læsning Sang og Bøn byde Herrens hellige Dag velkommen.

Herren venter paa sit Folk her Nord. Han ønsker at samarbejde med hver af os for at fremme hans underfulde Værk. Skal vi ikke gjøre os færdige? Lad det kommende Aar blive et særskilt velsignet Aar for vor Landsdel!

En venlig Hilsen til alle Troesfjænde fra
Bodo, December 1912. Chr. Tobiasen.

Sandhedens Kraft

omskaber Menneskene, hvor og af hvem den fremholdes. Et godt Bevis herfor fik vi i Kristiansands Menighed Sabbaten den 14de December d. A., idet Forstanderen, Br. G. Norby, kunde begrave i Daabens Bænde fire dyrefjæbte Sjæle, som har forenet sig med Frelseren for at følge ham og adlyde Sandheden i alt.

To af disse har antaget Sandheden som Følge af Budstabet Forkyndelse i deres Hjem af nærmeste paarørende og af levende Virksomhed i Menigheden. En kan udelukkende skrives paa tidligere Virksomhed og Menigheden. Den fjerde er kommen til Sandheden ved Læsning af vor Litteratur og Br. J. M. Nærrens Virksomhed i et Par Sommermaaned. — Saaledes virker Herren paa mange underfulde Maader og gennem forskellige Redskaber, naar hans Børn tror, at alle kan arbejde for Messeren og handler i Overensstemmelse med en saadan Tro. Dette er Tro, virksom ved gode Gjæringer til Opmuntring for enhver, som gjerne vil have sine paarørende med i Sandheden.

Det haabes og ventes, at endnu flere vil blive tillagt Menigheden paa samme Maade.

A. G. Sandbeck.

Kristiansand S., den 16de December 1912.

Fra Aalefund.

Interessen for at høre Guds Ord har de sidste fem Uger været rigtig god. Dette skyldes fornemmelig, at vi paa Grund af, at vort Lokale blev optaget af en Bazar, fik Udgang til „Fisterhjemmet“, Byens pæneste Lokale, til en Pris af 15 Kroner pr. Møde. Det har Siddepladse for ca. 600 Personer. Særlig Søndag Aften har vore Møder været rigtig godt besøgte, op til mellem 4 og 500. Mange er meget interesseret i Budstabet om Herrens Gjenkomst. Nogle af Bogagenterne har bistaaet os med Sang og Musik, hvilket har bidraget meget til at øge Interessen, især naar de alle har været til Stede. Vi har to Gange haft Anledning til at holde Sundhedsforedrag i en J. O. G. L. Løge, en Gang i Kristi Menighed og en Gang i Aalefunds Forening for naturlig Legebod. Vi blev ogsaa en Gang indbudt til at deltage med Unglingsforeningen i et Bønnemøde og Bidnemøde, saa det viser

sig da, at her er mange, som ikke er saa særlig bange for os. Paa et Fabriksted ret over Fjorden har vi holdt en Del Møder, til Dels med meget god Søgning, og ude paa en Ø har Br. Bjaanæs holdt seks Møder med rigtig god Interesse; men da det er to Timers Rejse derud med Motorbaad, saa bliver Besøgene dertil meget sjældne.

Det glæder os meget at finde nogle Sjæle overalt, som søger efter Lys i Guds Ord, og vi er frimodige, idet vi stoler paa Herrens Hjælp og Velsignelse.

En hjertelig Hilsen fra alle Troesfæller her i Aalefund.

Aalefund den 16/12 1912.

D. J. Olsen.

Om Bogjalget i Norge.

Vort stille Spørgsmaal: „Hvordan gaar det nu i Norge med Bogjalget?“ besvarer Herren. „Se, jeg er med eder alle Dage.“

Vort Arbejde er endnu ikke fuldendt eller afsluttet. Herrens Vilje er, at der kan og maa gjøres langt mere i kommende Aar. Naar vi tvivler paa dette, kommer han nu og da for at besjæmme os i vor Efterladenhed og Vantro. Han gjør vore Planer aldeles til Skamme; han lader os se, at hans Tanker og Bejse ikke er vore.

Naar vi lægger vore Planer af Hensyn, som Herren vil, at vi skal se bort fra, er han ikke med os, og om vi bagefter kommer og lægger Skylden paa, at Folk er saa haarde og interesseløse, kommer han atter i sin Tid og gjør os til Skamme.

Af denne og hin er det sagt til Tider, at Folk er saa blottet for Interesse, at der nu ikke er mere at gjøre; men paa Grund af Bidnesbydendes Dale til os tror jeg det ikke.

Slaaende har Herren vist os, hvad vi skal tro!

Atter havde vi en By, hvor „Den store Løge“ for Størstedelen var frembudt før og til Dels solgt, men ikke saa tæt som Løbet om Esteraaret. Her optog en anden Broder Arbejdet paa ny med det Resultat, at han flere Gange fik Bestillinger paa ca. 300 Kroner pr. Uge.

Saaledes viser Herren os, hvorledes vi i Tro og Tillid til ham kan og bør sætte os i de høje Maal; thi da vil han hjælpe os til at udrette store Ting.

Ederes forbundne

A. G. Sandbeck.

Til Underretning for de unge Brødre og Søstre, der har tænkt at komme til Stodsborg Badesanatorium til Vaaren enten som Elever i Sygeplejen eller som Husholdningselever eller som Stuepiger eller hvad som helst andet Arbejde, skal herved gjøres opmærksom paa, at Ansøgning herom skal være indsendt inden Udgangen af Januar Maaned. Ansøgningsblanket til Udlysning erholdes ved Henvendelse til Forretningsfører Christensen, adr. Sanatoriet, Stodsborg. Jo før Ansøgning indsendes, des bedre.

:: Redaktionelt ::

Vi ønsker alle vore Brødre og Søstre et godt og velsignet nyt Aar. Lad os betragte hver Dag i det nye Aar som en Gave fra Gud og leve den til Herrens Ære og benytte den som tro Husholdere, der ved, at de engang skal aflægge Regnskab for det, som var os betroet.

Rettelser. I forrige Nr. af „Missionssefterretninger“ var der i Br. Chr. Tobiasens Rapport indløbet den Fejl, at Afstanden mellem Bods og Steigen opgaves til 50 Km. i Stedet for 100 Km. — Br. L. Stene skriver, at to Stedsnavne i hans forrige Rapport var urigtig stavet. Saadant hænder maaste nu og da. Vi vilde være vore Arbejdere inderlig taknemmelige, om de i det mindste vilde skrive Steds- og Personnavne saa læseligt, at det kan tydes, selv om man ikke paa Forhaand ved, hvad der skal staa.

Budskabets Udbredelse. I hedenise og ikke-protestantiske Lande udsører vi Virksomhed i 73 forskellige Sprog og Dialekter. Hertil kommer, at vi udgiver Skrifter i 64 Sprog i saadanne Lande. Regner vi de kristelige Lande med, har vi Arbejdere, der virker i tilsammen 80 forskellige Sprog, og Skrifter udgives i alt i 71 Sprog. Lad os takke Herren, fordi han saaledes baner Vej for os til at forkynde Tidens herlige Sandheder blandt alle Folk paa Jorden.

Hvor Arbejdet er svært. En af vore Arbejdere i den sydøstlige Del af det europæiske Rusland skriver: „Virksomheden skrider fremad. Hvor der for saa Aar siden var lutter Mørke, skinner nu Sandhedens Lys. Næsten seks Hundrede troende fryder sig i Budskabet, der gaar fra Mund til Mund. Satan søger med Magt at slukke Lyset, og mange Banskkeligheder møder os. Paa et Sted, hvor det var forbudt at holde Bønemøder, og hvor nogle af vore Brødre af den Grund blev idømt en Bøde paa henved et Hun-

drede Kroner, har vi alligevel kunnet døbe nitten troende. Undertiden maa vi forrette Daaben om Natten. Folk gaar med Glæde til Fods 30 Km. for at kunne overvære Møderne. En Kvinde gif 16 Km. med et lidet Barn i sine Arme. Paa nogle Steder har vi større Frihed end paa andre, da de lokale Myndigheder selv tolker Lovene. Det glæder os trods al Modstand at vide, at det er Guds Værk, vi udsører.“

„Naar Gud vil have Mænd i sin Tjeneste, vælger han dem, der arbejder. Naar han har Arbejde at udføre, gaar han til dem, som allerede er i Virksomhed. Han vælger en flittig Mand. Bibelen og Historien viser det. Moses vogtede flittig sine Hjorder ved Horeb. Gideon lærkede flittig Hvede ved Winperfen. Saul søgte flittig sin Faders Æsener. David vogtede flittig sin Faders Faar. Elifa pløjede flittig med Oksene. Nehemias havde det travelt med at bære Kongens Bæger. Amos havde travelt med at passe Hjorden. Peter og Andreas besjæftigede sig med sine Net. Matthæus havde travelt med at modtage Tolden. Saulus forfulgte flittig Jesu Bødder. Luther var flittig optaget med sine Klosterpligter. William Carey, den store Missionær, lappede flittig Sko.“

Bestræbelserne for at fremme Søndagslovgivningen i Kalifornien har mødt en meget afgjort Modstand hos Folket, hvad der for en meget væsentlig Del skyldes det ihærdige Arbejde, som vore Søskende der i Staten har udført for at oplyse Befolkningen om, hvad en saadan Lovgivning betyder, og hvilke frihedsfjendtlige Principper den hviler paa. Bort Folk i Amerika har i mange Aar udført et overordentlig vigtigt og virkningsfuldt Arbejde ved i Tale og Skrifter at virke for Opretholdelsen af Troesfrihedens Grundfæstninger. Men af Profetien ved vi, at Søndagsbevægelsen derover trods alt til sidst vil sejre, og Dyrets Billede vil kunne udstede Dødsdommen og andre strenge Forholdsregler mod den, der ikke vil hylde et Brængebillede af Guds Sandhed. Udviklingens Gang i Amerika taler tydeligt om, i hvilken Tid vi lever.